اذکار صبح و شام

﴿ ويراستار: محمد رابع صاحب زاده و محمد صادق اميرى

ترتیب: عبدالبصیر الکوزی

الدرس: جيجه، خاكسفيد، فراه، افغانستان

بِسُمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيْمِ

آحب الرحمال إلى الله احومها وإن قل منفق عليه]

خوانندهٔ محترم! اگر اذکار را برای بار اول می خوانید کوشش کنید که به تدریج پیش بروید یعنی در روز اول همهٔ اذکار را نخوانید بلکه مقدار کم آنرا بخوانید و بعد از مدتی مقدار آنرا بیشتر کنید. به این ترتیب هنگامی که زبان تان در خواندن اذکار خوب روان شد باز می توانید همه روزه اذکار را در اوقات صبح و شام به بسیار آسانی ختم کنید. وصلی اللهٔ علی نبینا محمد وعلی آله وصَحبهِ وَسلم تسلیماً کثیراً. وآخِرُ دعوانا أنِ الحمدُ لِلّهِ رَبِّ العالَمینَ.

چرا اذکار صبح و شام را باید بخوانیم؟

ده دلیل برای خواندن اذکار صبح و شام:

۱: با خواندن اذکار صبح و شام، شما فرمان خداوند متعال را به جا می آورید.

۲: با خواندن اذکار صبح و شام، به مخلوقاتی که خداوند متعال را تسبیح می گویند، می پیوندید.

۳: با خواندن اذکار صبح و شام، عظمت خداوند را در بهترین زمان قدردانی می کنید.

۴: با خواندن اذکار صبح و شام، توحید و بندگی خود را برای خدا مجدداً تأیید میکنید.

۵: با خواندن اذکار صبح و شام، در روز خود برکات کسب می کنید.

ج: با خواندن اذکار، پاداشی مانند بخشش گناهان، نجات از دوزخ و شفاعت حضرت محمد ﷺ را حاصل می کنید.

۷: با خواندن اذکار صبح و شام، از رفاه در این زندگی دنیا و آخرت لذت میبرید.

د با خواندن اذکار صبح و شام، آرامش و رضایت را دریافت می کنید. Λ

۹: با خواندن اذکار صبح و شام، میتوانید در این دو زمان بسوی خداوند متعال سفر کنید.

• 1: با خواندن اذکار، خود را از جادو، نظر بد، شیاطین، مریضی، مشکلات، ضرر، افسردگی و تشویش محافظت می کنید.

فوائد ذکر چیست؟

فوائد ذکر: امام ابن قیم الله تعالی باعث «الوابل الصیب» برای ذکر و دعا بیان داشته که ذکر الله تعالی باعث خوشنودی الله متعال است. ذکر الله باعث طرد شدن شیطان و وسوسههای او می گردد. ذکر از دل غبار غم و پریشانی را میزداید و به جای آن شادی و خوشحالی میبخشد. ذکر الهی باعث تقویت قلب و روح آدمی میگردد. ذکر باعث جلب روزی و برکت در آن میگردد. ذکر باعث عفو گناهان میشود. ذکر الله همراه با اشک ریختن در تنهایی باعث جای گرفتن انسان در سایهٔ عرش الهی میشود. ذکر قسـاوت و سـنگدلی را از بـین مـیبـرد. انسـان ذاکـر مشـمول درود فرشـتگان و رحمت الله متعال مىشود. ذكر الله متعال باعث نجات از نفاق مىشود. ذكر انسان را محبوب خلق و خالق مى گردانـد. ذکر غذای قلب و روح است. ذکر صیقل دهندهی قلب است. ذکر وسیلهی نجات از عذاب الهی است. ذکر زبان انسان را از مشغول شدن به غیبت، دروغگویی و ناسزاگویی باز میدارد. ذکر درختی است که معرفت الله متعال میوههایش مى باشند. [ماخوذ از حصن المسلم، سعيد قحطاني]

أداب ذكر و اوقات اجابت دعا

اداب ذکر و دعا: ذکر و دعا آداب مشروع و شروطی دارد که اگر رعایت شوند، انسان به خواستهاش میرسد؛ از آداب دعا این است که انبیا، اولیاء و بندگان نیک الله متعال در پیشگاه الله خالصانه می ایستادند، اشکهایشان جاری می شد، قبل از درخواست توبه و استغفار می نمودند و با قلب خاشع و حالت فقیرانه نخست لب به تعریف و تمجید و بیان عظمت و پاکی الله متعال می گشودند. سپس با التماس و زاری شروع به خواستن می نمودند. آداب دیگر دعا اینست که مخلصانه و با ترس و امید باشد و باید درخواستن جدی بود و اصرار کرد. و از آداب دیگر دعا اینست که باید به رحمتهای الهی امیدوار بود و اینکه دعایش فوراً پذیرفته نشده است نا امید نشود. یکی دیگر از آداب دعا اینست که انسان در دعا بخل نورزد بلکه برای همهٔ مؤمنان خیر دنیا و آخرت را بطلبد و دعا کردن باید بطور مخفیانه صورت گیرد و دستها را رو به قبله کند. از آداب دعا همچنان پاکیزه بودن مکان، دهان و دندان فرد است. همچنین از آداب دعا است که انسان خود را در پیشگاه الله متعال کوچک و ناچیز بداند و عزت را به الله متعال نسبت دهد. [ماخوذ از حصن المسلم، سعید قحطانی]

اوقات اجابت دعا: یک سوم آخر شب، در حال سجده، روزهای جمعه، بعد از نماز فرض، در فاصلهٔ اذان و اقامه، شب قدر، در میدان نبرد، دعای پیشوای عادل، فرد روزه دار و انسان مظلوم زود پذیرفته میشود. و اما کسانی که از مال حرام تغذیه میشوند دعای آنها پذیرفته نخواهد شد. [ماخوذ از حصن المسلم، سعید قحطانی]

ٱعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾ أَكُمُنُ لِلهِ رَبِّ الْعُلَمِيْنَ ﴿١﴾ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٣﴾ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿٣﴾ الرَّحْمٰنِ وَاتَاكَ نَسْتَعِيْنُ ﴿٥﴾ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾ الرَّحِيْمِ ﴿١﴾ الرَّحْمُنُ وَاتَاكَ نَسْتَعِيْنُ ﴿٥﴾ الرَّحْمُنَ المُعْمُدُ عَلَيْمِهُ عَيْرِ المُسْتَقِيْمَ ﴿٤﴾ صِرط النِيْنَ انْعَمْتَ عَلَيْمِهُ عَيْرِ المَّالِيْنَ ﴿١﴾ المَعْضُوبِ عَلَيْمِهُ وَلَا الضَّالِيْنَ ﴿١﴾ الفاتحة:١-٧]

آعُوْذُ بِاللهِ مِن الشَّيْطانِ الرَّجِيْمِ بِسُمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

المَّرِ ﴿ ﴿ ﴿ ﴿ ﴿ لِكِ الْكِتْ لِلَهُ وَيْهِ هُلَى لِلْمُتَّقِيْنَ ﴿ ﴿ ﴾ الَّذِينَ يُوْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيهُ وَلَا لَكِ الصَّلُولَةَ وَمِثَا رَزَقُنْهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿ ﴿ ﴾ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ عِلَى الْمُغَلِّمُ وَاللَّهِ وَإِلَّا خِرَةٍ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿ ﴾ أُولِئِكَ وَبِاللَّا خِرَةٍ هُمْ يُوقِنُونَ ﴿ ﴾ أُولِئِكَ عَلَى هُلَّى اللَّهُ اللْهُ اللَّهُ الْمُؤْمِنَ الْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ اللْمُؤْمِنَ الْمُؤْمِنُ اللَّهُ اللَّهُ اللْمُؤْمِنُ اللْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ اللْمُؤْمِنُ اللْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ اللْمُؤْمِنُ الْمُؤْمِنُ اللْمُؤْمِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللْمُؤْمُ اللْمُؤْمُ

۱- دارمی و بیهقی در شعب الایمان به روایت از عبدالله بن مسعود را قوده اند که: «هر کس ده آیه از سورهٔ بقره را در اول روز بخواند، تا شام هیچ شیطانی به او نزدیک نمی شود؛ و اگر آن را شامگاهان بخواند، شیطان تا صبح به او نزدیک نمی شود؛ و چیزی را که ناپسند می دارد در اهل و مالش نخواهد دید».

ٱعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ

وَمِنْهُمُ مِّنُ يَّقُولُ رَبَّنَا اتِنَا فِي النَّنْيَا حَسَنَةً وَّ فِي الْاخِرَةِ حَسَنَةً وَّ قِنَا عَنَاب النَّارِ ﴿٢٠١﴾ [البقرة: ٢٠١] رَبَّنَا لَا تُزِغُ قُلُوبَنَا بَعْلَ إِذْ هَلَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَّلُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ [آل عمران: ٨]

۱- امام ابن کثیر همهٔ خوبیهای دنیوی، از قبیل کثیر همهٔ خوبیهای دنیوی، از قبیل می فرماید: «آیهٔ کریمه جامع و در برگیرندهٔ خیر دنیا و آخرت است؛ زیرا حسنه در دنیا همهٔ خوبیهای دنیوی، از قبیل صحت مندی، روزی فراخ، علم نافع، عمل صالح و هر خیر دیگری را شامل می شود. و حسنه در آخرت نیز شامل نجات از صحنههای هولناک رستاخیز، آسان گیری در حساب و داخل شدن به بهشت می باشد. و نجات از دوزخ، عبارت از توفیق آماده شدن اسباب آن در دنیاست که عبارت اند از اجتناب از محرمات، ترک شبهات و دوری از گناهان».

ٱعُوۡذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ

۱- طبرانی و حاکم که آن را صحیح دانسته اند به روایت از ابن مسعود را آن و آیات پایانی سورهٔ بقره) را بخواند، به خانهٔ او تا صبح هیچ ده آیه (چهار آیه از اول سورهٔ بقره) را بخواند، به خانهٔ او تا صبح هیچ شیطانی داخل نمی شود». (پیام بیداری، ص ۵۱۰).

ٱعُوۡذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيْمِ بِسُمِ اللهِ الرَّحْنِ الرَّحِيْمِ

لَا اِكْرَاكَا فِي النِّيْنِ قَلَ تَّبَيِّنَ الرُّشُلُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَّكُفُرُ بِالطَّغُوْتِ وَيُؤْمِنَ بِاللهِ فَقَدِ السَّهُ اللهُ وَلِيَّ النِّيْنَ امْنُوا السَّهُ اللهُ وَلِيَّ النَّهُ وَلِيُّ النِّيْنَ امْنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنْ النَّوْرِ وَالنِيْنَ كَفَرُوا اَوْلِيَا وُهُمُ الطَّغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنْ النَّوْرِ وَالنِيْنَ كَفَرُوا اَوْلِيَا وُهُمُ الطَّغُوتُ يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النَّوْرِ وَالنَّوْنَ وَالنَّهُ مِنْ النَّالِ هُمْ فِيْهَا خِلِلُونَ ﴿١٥٧﴾ [البقرة: ٢٥٧–٢٥٧]

۱- طبرانی و حاکم که آن را صحیح دانسته اند به روایت از ابن مسعود را قرده اند که حضرت پیامبر اکرم کالی فرمودند: «هر کس ده آیه (چهار آیه از اول سورهٔ بقره و آیت الکرسی و دو آیه بعد از آن و آیات پایانی سورهٔ بقره) را بخواند، به خانهٔ او تا صبح هیچ شیطانی داخل نمی شود». (پیام بیداری، ص ۵۱۰).

آعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ بِسُمِ اللهِ الرَّحْنِ الرَّحِيْمِ

لِلهِ مَا فِي السَّلَوْتِ وَ مَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبُلُوا مَا فِي ٓ اَنْفُسِكُمْ اَوْ ثُخْفُوهُ يُحَاسِبُكُمْ بِهِ اللهُ فَي فَيخْفِرُ لِبَنْ يَّشَاءُ وَيُعَنِّبُ مَنْ يَّشَاءُ وَاللهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿٢٨٤﴾ امّن الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ الْمَنْ وَلَيْ اللهِ وَمَلَائِكَتِه وَ كُتْبِه وَ رُسُلِه لَانْفَرِّ قُنْ بَيْنَ آحَدٍ مِنْ رُسُلِه وَرُسُلِه لَانُفَرِّ قُنَ بَيْنَ آحَدٍ مِنْ رُسُلِه وَ رُسُلِه لَانُفَرِّ قُنَ اللهِ وَمَلَائِكَتِه وَ كُتْبِه وَ رُسُلِه لَانُفَرِّ قُنَ المَا اللهِ وَمَلَائِكَتِه وَ كُتْبِه وَ رُسُلِه لَانُفَرِّ قُنَ الْمَا اللهِ وَمَلَائِكَتِه وَ كُتُبِه وَ رُسُلِه لَانُفَرِّ قُنَ الْمَا اللهِ وَمَلَائِكَتِه وَ كُتُبِه وَ رُسُلِه لَانُفَرِّ قُنَ السَّامُ وَلَا اللهُ مِنْ اللهِ وَمَلَائِكَ الْمَعِنْ وَلَا اللهُ عَنْ اللهُ عَلَى اللهُ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَاطْعَنَا غُفُرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْبَصِيْرُ ﴿ ١٨٥٤ ﴿ ١٨٥ ﴿ ١٨٤ وَلَا لَهُ مِنْ اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ اللّهُ عَلَى اللّهُ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَاطْعَنَا غُفُرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْبَعْدِ فِي اللّهُ عَلَى اللّهُ اللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى الللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى الل

۱- طبرانی و حاکم که آن را صحیح دانسته اند به روایت از ابن مسعود را آن و آیات پایانی سورهٔ بقره) را بخواند، به خانهٔ او تا صبح هیچ ده آیه (چهار آیه از اول سورهٔ بقره و آیت الکرسی و دو آیه بعد از آن و آیات پایانی سورهٔ بقره) را بخواند، به خانهٔ او تا صبح هیچ شیطانی داخل نمی شود». (پیام بیداری، ص ۵۱۰).

آعُوْذُ بِاللهِ مِن الشَّيْطانِ الرَّجِيْمِ اللهِ الرَّجِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ

لَا يُكِلِّفُ اللهُ نَفْسًا إِلَّا وُسُعَهَا لَهَا مَا كَسَبَثُ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَثُ رَبَّنَا لَا تُوَاخِلُنَا رَبَّنَا وَلَا تُحْمِلُ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحْمِلُ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَرِّنَا عَلَى وَلَا تُحَرِّنَا عَلَى الْفَوْمِ الْكَفِرِيْنَ ﴿ ٢٨٤﴾ النقوم الْكَفِرِيْنَ ﴿ ٢٨٤﴾ [البقرة: ٢٨٤]

۱- طبرانی و حاکم که آن را صحیح دانسته اند به روایت از ابن مسعود رای آورده اند که حضرت پیامبر اکرم سیخ فرمودند: «هر کس ده آیه (چهار آیه از اول سورهٔ بقره و آیت الکرسی و دو آیه بعد از آن و آیات پایانی سورهٔ بقره) را بخواند، به خانهٔ او تا صبح هیچ شیطانی داخل نمی شود». (پیام بیداری، ص ۵۱۰).

آعُوْذُ بِاللهِ مِن الشَّيْطانِ الرَّجِيْمِ بِسُمِ اللهِ الرَّحْنِ الرَّحِيْمِ

مقام قرآن کریم و تقوی:

يَا آيُهَا الَّذِينَ امَنُوا اللَّهُ وَلَتَنْظُرُ نَفْسٌ مَّا قَلَّمَتُ لِغَنِ وَاللَّهُ إِنَّ اللَّهَ خَيِئرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٨ ﴾ وَلَاتَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا الله فَأنُسهُمْ انْفُسهُمْ اوْلَئِكَ هُمُ الْفُسِقُونَ ﴿١٩ ﴾ لَايَسْتُوِيِّ اَصْحَالُ النَّارِ وَاصْحَالُ الْجَنَّةِ اَصْحَالُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠ ﴾ الْفُسِقُونَ ﴿١٩ ﴾ لَايَسْتُوِيِّ اصْحَالُ النَّارِ وَاصْحَالُ الْجَنَّةِ اصْحَالُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠ ﴾ لَوْ الْخَوْلُ اللهِ وَتِلُكَ الْاَمْثُلُ اللهُ وَتِلُكَ الْاَمْثُلُ وَنَ ﴿٢١ ﴾ [الحشر: ١٠-٢]

آعُوذُ بِاللهِ مِن الشَّيْطانِ الرَّجِيْمِ اللهِ الرَّجِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ

هُوَ اللهُ الَّذِي لِآ اِللهَ إِلَّا هُوَ عٰلِمُ الْعَيْبِ وَالشَّهٰ لَا هُوَ الرَّحْنُ الرَّحِيْمُ ﴿٢٢﴾ هُوَ اللهُ الَّهُ اللهُ ال

۱- حضرت پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: هر کس که در صبح هنگامی که بر میخیزد سه مرتبه «آعُوَذُ بِاللّهِ السّبِیْعِ الْعَلِیْمِ مِنَ السَّیْطانِ الرَّجِیْمِ» بگوید و سه آیه از آخر سورهٔ حشر را بخواند، الله متعال برای آن بنده هفتاد هزار فرشته را قرار می دهد که تا شام بر او درود می فرستند و اگر در آن روز بمیرد شهید می میرد، و هر که به شام برسد (این کلمات را در شام بخواند)، او نیز در همان مقام خواهد بود. (ترمذی، حدیث شماره: ۲۹۲۲)

آعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطانِ الرَّجِيْمِ بِسُمِ اللهِ الرَّحْنِ الرَّحِيْمِ

قُلِ هُو اللهُ آحَلُ ﴿ ﴾ اللهُ الصَّمَلُ ﴿ ٢ ﴾ لَمْ يَلِلُ وَ لَمْ يُولُلُ ﴿ ٣ ﴾ وَ لَمْ يَكُلُ هُو اللهُ آحُلُ ﴿ ٢ ﴾ اللهُ الصَّمَلُ ﴿ ١ ﴾ اللهُ الصَّمَلُ ﴿ ٢ ﴾ اللهُ الصَّمَلُ ﴿ ١ ﴾ اللهُ المُلِّ ﴿ ١ ﴾ اللهُ اللهُ المُلِّمُ اللهُ اللهُ

۳ مرتبه صبح ۳ مرتبه شام

۱ـ حضرت رسول اکرم ﷺ در مورد سورهٔ اخلاص فرمودند: «آیا میتواند یکی از شما که یک ثلث قرآن را در یک شب بخواند؟ صحابه پرسیدند: ای رسول خدا! کدام یک از ما قدرت این کار را دارد؟ حضرت رسول اکرم ﷺ فرمودند: «قلهو الله احد» یک ثلث قرآن است». (صحیح مسلم، حدیث شماره: ۱۹۲۲)

آعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطانِ الرَّجِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ

قُلُ أَعُوذُ بِرَبِ الْفَلَقِ ﴿ ﴿ ﴾ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ ﴿ ﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿ ٣ ﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفُتُ فِي الْعُقَدِ ﴿ ﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿ ٤ ﴾ [الفلق: ١ – ۵]

۳ مرتبه صبح ۳ مرتبه شام

۱ـ هر کسی هنگام صبح و شب سه مرتبه سورهٔ اخلاص و معوذتین (سورهٔ الفلق و سورهٔ الناس) را بخواند الله متعال او را از گزند همهٔ موجودات مؤذی در امان میدارد. این حدیث را ابو داود، ترمذی و نسائی نقل کردهاند و ترمذی آن را حسن گفته است. همچنین شیخ آلبانی این حدیث را حسن میداند.

ٱعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ

قُلُ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿ ﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿ ﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿ ﴾ وَلُهِ النَّاسِ ﴿ ﴾ فَلُو مِنَ الْخَنَاسِ ﴿ ﴾ النَّاسِ ﴿ ﴾ وَلُهُ وَلُهُ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿ ﴾ النَّاسِ ﴿ ﴾ النَّاسِ ﴿ ﴾ ومن الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿ ﴾ النَّاسِ ﴿ ﴾ النَّاسِ ﴿ ﴾ ومن الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿ ﴾ النَّاسِ ﴿ ﴾ النَّاسِ ﴿ ﴾ النَّاسِ ﴿ ﴾ ومن الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿ ﴾ النَّاسِ ﴿ النَّاسِ ﴿ ﴾ النَّاسِ ﴿ النَّاسِ الْحِنْ النَّاسِ ﴿ النَّاسِ ﴿ النَّاسِ ﴿ الْمُعَالِّ النَّاسِ ﴿ النَّاسِ الْمُعَالِينَاسِ ﴿ النَّاسِ إِلَّا النَّاسِ إِلَّا النَّاسِ إِلَّالِي الْمُعْلِمِ الْمُعْلِمِ النَّاسِ إِلَّا النَّاسِ إِلَّالِي الْمُعْلَالِينَاسِ إِلَّالِي النَّاسِ إِلَّالِينَاسِ إِلَّالِي النَّاسِ إِلَّا النَّاسِ إِلَّالِينَاسِ إِلَّالِينَاسِ إِلَّالَّالِينَاسِ إِلَّالَّالِينَاسِ إِلَّالِينَاسِ إِلَّالْمُعْلِينِ الْمُنْ الْمُعْلَى النَّاسِ الْمُنْ الْمُنْتَالِينَاسِ إِلَّالْمِلْلِينَالِينَاسِ إِلَّالِينَاسِ إِلَّالِينَاسِ إِلَّالِينَاسِ إِلَّالِينَاسِ إِلَيْ الْمِنْلِينِ النَّالِينَاسِ إِلَيْ الْمُنْلِينَالِينِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينِينَالِينِينَالِينَالِينِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِينَالِ

۳ مرتبه صبح ۳ مرتبه شام

۱ـ هر کسی هنگام صبح و شب سه مرتبه سورهٔ اخلاص و معوذتین (سورهٔ الفلق و سورهٔ الناس) را بخواند الله متعال او را از گزند همهٔ موجودات مؤذی در امان میدارد. این حدیث را ابو داود، ترمذی و نسائی نقل کردهاند و ترمذی آن را حسن گفته است. همچنین شیخ آلبانی این حدیث را حسن میداند.

ٱعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ السَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ

أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْبُلُكُ لِلهِ وَالْحَبُلُ لِلهِ لَاشَرِيْكَ لَهُ، لَاإِلهَ إِلَّا هُوَ وَ الَيْهِ الشَّرِيْكَ لَهُ، لَاإِلهَ إِلَّا هُوَ وَ الَيْهِ النَّشُورُ. (بيهقى) واز طرف شب به جاى (أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ)؛ (اَمُسَيْنَا واَمُسَى) وبه جاى (إلَيْهِ الْبَصِيْرُ) گفته شود.

اَللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِيْ مِنْ نِعْبَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ، فَمِنْكَ وَحُلَكَ لَاشَرِيْكَ لَك، فَلك اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ)؛ (مَا أَصْبَحَ)؛ (مَا أَصْبَحَ) عَنته شود. الْحَمْدُولَكَ الشَّكُرُ. (نسائی) ١ و از طرف شب به جای (مَا أَصْبَحَ)؛ (مَا أَمْسَی) گفته شود.

۱- هر کسی این دعا را در هنگام صبح بخواند، شکر آن روز را ادا کرده است؛ و هر کس هنگام شب آن را بخواند، شکر آن شب را ادا نموده است. این حدیث را ابو داود، نسائی، ابن سنی و ابن حبان روایت کرده اند و ابن باز در کتاب (تحفة الاخیار ص ۲۴) سند آن را حسن گفته است.

آعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيْمِ بِسُمِ اللهِ الرَّحْنِ الرَّحِيْمِ

سُبُحَانَ اللهِ وَبِحَهُ لِهِ عَلَا خَلُقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِلَا دَكُلِهَا تِهِ. (مسلم) ١ أُوسَ وَيُرِ مِنْ اللهِ وَبِحَهُ لِهِ مَا يَعْنَا مِنْ اللهِ مَا اللهِ مَا اللهِ مَا اللهِ مَا اللهِ مَا الله

اللَّهُمَّ أَنْتَرَبِّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِيْ وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَمِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوْءُ لِكَاتِئُ وَأَبُوْءُ بِذَنْنِي فَاغُفِرُ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْذُنُوبِ إِلَّا أَنْتَ. (بخارى) ٢ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوْءُ لِكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَى وَأَبُوْءُ بِذَنْنِي فَاغُفِرُ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الْذُنُوبِ إِلَّا أَنْتَ. (بخارى) ٢

۱- از ام المؤمنین حضرت جویریه الله روایت شده که روزی در موقع نماز صبح حضرت پیامبر اکرم الله و خارج شدند، وقتی هنگام ظهر برگشتند دیدند که حضرت جویریه الله و خارج شدند؛ من چهار کلمه را سه بار تکرار کرده ام که هم وزن و همپایهٔ گفتههای تو می باشد. و آن کلمات عبارت اند از: (سبحان الله و بحمده عدد خلقه...). صحیح مسلم.

۲ـ هر کس هنگام شب آن را با یقین بگوید و در آن شب بمیرد، و یا صبح بگوید و در همان روز بمیرد، به بهشت وارد می شود. (بخاری، باب افضل الاستغفار).

آعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطانِ الرَّجِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى هُ عَبَّرٍ قَ عَلَى اللِ هُ عَبَّرٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيْمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيْمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيْمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيْمَ وَعَلَى آلِ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى عُلَى أَلِ هُ عَبَّرٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيْمَ وَعَلَى إِبْرَاهِيْمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيْمَ وَعَلَى اللّهُ مُ مَلِي وَمِيْلُ وَمَلِيْمُ عَلَى نَبِيِّنَا هُ حَبِيْ (احمد) اللّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا هُ حَبِيْلِ (احمد) المَالَمُ مُ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى نَبِيِّنَا هُ حَبِيْلِ (احمد)

۱ـ در حدیث شریف آمده است که «هر کس ده بار صبح و ده بار شب برایم درود بفرستد روز قیامت شفاعت من شامل حالش می شود». (مسند احمد)

بِسُمِ اللهِ الرَّحْنِ الرَّحِيْمِ

مَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي اللِّينِي مِنْ حَرَجَ الحج ١٨٠٠

خوانندهٔ محترم! اگر خواندن تمام اذکار بر شما ثقیل و گران تمام می شود و یا وقت تان کم است میتوانید به همین درود شریف فوق اکتفاء کنید ان شاء الله خداوند متعال مقبول درگاه خود قرار دهد. وصلی اللهٔ علی نبینا محمد وعلی آله وصَحبهِ وَسلم تسلیماً کثیراً. واَخِرُ دعوانا أنِ الحمدُ لِلّهِ رَبِّ العالَمینَ.

دعاهای قرآنی از انبیاء علمی اُلم

دعای حضرت آدم الله و حضرت حوالله بعد از خوردن إز درخت ممنوعه:

١. ﴿رَبُّنَا ظَلَّمُنَا أَنُفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغُفِرُ لَنَا وَتَرُحَمُنَا لَنَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِيْنَ ﴿ «پروردگارا، ما با نافرماني دستورات تو به خويشتن

ظلم و ستم ورزیدهایم و اگر ما را نیامرزی و بر ما رحم و شفقت نورزی از زیانکاران خواهیم بود». [اعراف:۲۳]

بعد از آنکه پسر حضرت نوح ﷺ غرق شد و از اللهﷺ سوال نمود که به من وعده دادی که اهل تو را نجات می دهم اللهﷺ بدو گفت که این از سر حکمت الهی بوده و از آنچه علم نداری مپرس و بعد از آن حضرت نوح ﷺ عاجزانه از اللهﷺ طلب مغفرت نمود و دعای ذیل را، بر زبانش جاری ساخت:

٢. ﴿ رَبِّ إِنِّى أَعُودُ بِكَ أَنْ أَسُأَلُكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرُ لِي وَتَرْحَمُنِي أَكُنْ مِنَ الْحَاسِرِيْنَ ﴾

«پروردگارا، حقا که من به تو پناه میبرم از آنکه از تو بخواهم آنچه را که به آن علم ندارم و اگر مرا نیامرزی

ورحم نکنی از زیانکاران خواهم بود». [هود:۴۷] دعای حضرت ابراهیم الله:

٣. ﴿ رَبُّنَا اغُفِرُ إِلَى وَلِوَ الِّلَكِي وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُوْمُ الْحِسَابُ ﴿ رَبُّنَا اغْفِرُ إِلَى وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ﴾

«پروردگارا، مراً و والدین مرا و مؤمنین را بیامرز روزی که حساب بر پا می شود». [ابراهیم:۴۱]

آعُوْذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيْمِ بِسُمِ اللهِ الرَّحْنِ الرَّحِيْمِ

دعاى حضرت ابراهيم الله و حضرت اسماعيل الله هنگام بالا بردن (تعمير) پايه هاى كعبه: ٤٠ ﴿ رَبَّنَا تَقَبَّلُ مِنَّا إِنَّكَ اَنْتَ السَّبِينَحُ الْعَلِيْمُ ﴾

«پروردگارا، از ما بپذیر؛ که تو شنوای دانایی». [بقرة: ۱۲۷]

دعای حضرت ابراهیم الله هنگامیکه همسر و فرزند خویش را در مکه رها نمود:

۵. ﴿ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُغُفِي وَمَا نُعْلِي وَمَا يَغْفَى عَلَى اللهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّبَآءِ ﴾

«پروردگارا، محقّقاً تو میدانی آنچه را پنهان میکنیم و آنچه را آشکار میکنیم و چیزی در

آسمان و زمین بر خدا پنهان نیست». [ابراهیم:۳۸]

دعای حضرت لوط الله در مقابل اعمال بد قومش:

ع. ﴿ رَبِّ نَجِّنِي وَأَهْلِي مِسَّا يَعْمَلُونَ ﴾

«پروردگارا، مرا و بستگان مرا از آنچه مردم می کنند نجات بده». [شعراء:۱۶۹]

آعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيْمِ بِسُمِ اللهِ الرَّحْنِ الرَّحِيْمِ

دعاى حضرت يوسف الله بعد از رسيدن به يدر و برادران و اتمام نعمت خداوند متعال بر او: ٧. ﴿ رَبِّ قَلْ آتَيْتَنِى مِنَ الْهُلُكِ وَعَلَّمْتَنِى مِنَ تَأْوِيْلِ الْأَحَادِيْثِ فَاطِرَ السَّهَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّى فِي اللَّهَاوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّى فِي اللَّانَيَا وَالْآخِرَةِ تَوَقَّنِى مُسْلِبًا وَّأَلِحَفْنِي بِالصَّالِحِيْنَ ﴾

«پروردگارا، از حکومت به من دادهای و مرا از تعبیر خوابها آگاه ساختهای. ای آفریدگار آسمانها و زمین! تو سرپرست من در دنیا و آخرت هستی. مرا مسلمان بمیران و به صالحان ملحق گردان». [یوسف:۱۰۱] دعای حضرت موسی به بعد از سیلی زدن به قبطی و مردن آن:

٨. ﴿رَبِ إِنِّهُ ظَلَّمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرُ لِي ﴾

«پروردگارا، من به خود ستم نمودم مرا بیامرز». [قصص:۱۶]

ٱعُوۡذُبِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ بِسُمِ اللهِ الرَّحْنِ الرَّحِيْمِ

دعای حضرت موسی ﷺ بعد از رسیدن به مدین هنگامیکه تشنه و گرسنه زیر درخت نشسته بود: ٩. ﴿رَبِّ إِنِّ لِهَ إِلَى مِنْ خَيْرٍ فَقِيْرٌ ﴾

«پروردگارا، همانا من به آنچه از خیر برایم بفرستی محتاجم». [قصص:۲۴]

دعای حضرت موسی ﷺ هنگام اولین مکالمه با خداوند متعال: ١٠ ﴿ رَبِّ اشْرَ ثُ لِيَ صَلْرِ يُ ﴿ وَيَسِّرُ لِيُ أَمْرِ يُ ﴾ ﴿ وَيَسِّرُ لِيُ أَمْرِ يُ ﴾ ﴿ وَاحْلُلُ عُقْلَةٌ مِّنَ لِسَانِي ﴾ ١٠ ﴿ رَبِّ اشْرَ ثُ لِمَانِي ﴾ ﴿ وَاحْلُلُ عُقْلَةٌ مِّنَ لِسَانِي ﴾

«پروردگارا، سینهٔ مرا بگشا و امر مرا آسان کن و گره از زبانم باز کن». [طه:۲۵-۲۶-۲۷]

دعای حضرت یونس الله برای رهایی از مشکل و غم هنگامیکه در شکم ماهی بود:

١١. ﴿ لَا إِلَّهُ إِلَّا أَنْتَ سُبُحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِدِينَ ﴾

«معبودی جز تو نیست تو از هر عیب و نقصی منزّهی، همانا من از ستمکارانم». [انبیاء:۸۷]

آعُوذُ بِاللهِ مِن الشَّيْطانِ الرَّجِيْمِ اللهِ الرَّجِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ

دعاى حضرت سليمان على بعد أز شنيدن سخن مورچه و تبسم نمودنش: ١٢. ﴿رَبِّ أُوْزِعْنِى أَنَ أَشُكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِى أَنْعَمْتَ عَلَى وَعَلَىٰ وَالِكَى وَأَنَ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِى بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ ﴾ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِيْنَ ﴾

«پروردگارا، مرا موفّق فرما تا نعمتی را که به من و به والدین من عنایت کردهای شکر نمایم و تا عمل شایسته ای که می پسندی بجا آرم و مرا در میان بندگان شایسته ات وارد ساز». [نمل:۱۹] اظهار عجز حضرت زکریا اید در نزد خداوند متعال بطور پنهانی:

۱۳. ﴿رَبِّ إِنِّى وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّى وَاشَّتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَّلَمْ أَكُنَ بِدُعَا يَكُ رَبِّ شَقِيًا ﴾ «پروردگارا، به راستی استخوانم سست شده و پیری، سرم را مشتعل (سفید) نموده و من به خواندن تو بیبهره نبودهام». [مریم:۴]

آعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ بِسُمِ اللهِ الرَّحْنِ الرَّحِيْمِ

توصيهٔ الله متعال به حضرت پيامبر اكرم صلى الله عليه و أله وسلم:

١٢. ﴿ وَإِن مُلْخَلُ صِلْقٍ وَأَخْرِجُنِي هُخُرَجَ صِلْقٍ وَاجْعَلَ لِي مِن لَكُ سُلُطَانًا نَّصِيْرًا ﴾

«پروردگارا، مرا صادقانه (به هر کاری) وارد کن، و صادقانه (از آن) بیرون آور، و از جانب خود

قدرتی به من عطا فرما که یار و مددکارم باشد». [اسراء: ۸۰]

توصیهٔ الله متعال به حضرت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم بعد از اینکه ایشان را از عجله نمودن در یادگیری قرآن کریم منع نمود:

١٥. ﴿رَّبِّ رِدُنِي عِلْبًا﴾

«پروردگارا، دانش مرا زیاد کن». [طه:۱۱۴]

دعاهای قرآنی از صالحان و اولیاء

١. ﴿رَبَّنَا ءَاتِنَا فِي النُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْأَخِرَةِ حَسَنَةً وَّقِنَا عَنَابَ النَّارِ ﴾

«پروردگارا، ما را در دنیا نیکی عطا فرما و در آخرت نیکی عطا فرما و ما را از عذاب آتش حفظ فرما». [بقرة:٢٠١]

۲. ﴿رَبَّنَا لَا تُوّاخِلُنَا إِنْ نَسِيْنَا أَوْ أَخُطَأُنا ﴾ ﴿رَبَّنَا وَلَا تَخْبِلُ عَلَيْنَا إِصُرًا كَمَا كَمَا حَمُلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبُلِنَا ﴾ ﴿رَبَّنَا وَلَا تَخْبِلُ عَلَيْنَا إِصُرًا كَمَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرُ لَنَا وَارْحَمُنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانُصُرْ نَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ ﴾ «پروردگارا، ما را بر اشتباهات و فراموشی هایمان باز خواست مکن». [بقرة:۲۸۶] «پروردگارا، بار تكالیف و مسؤلیتهای سنگین را آنچنانکه بر دوش ملتهای پیشین، بسبب گناهان و معصیتهایشان، گذاشته بودی بر دوش ما مگذار». [بقرة:۲۸۶] «پروردگارا، بر ما آنچه که ما را یارای آن نیست و از قدرت و توانمان خارج است تحمیل مگردان، و از گناهان مان درگذر و ما را مورد عفو و بخشش و رحمت و شفقت خویش قرار ده، تویی یار و یاور ما، پس ما را بر ملتهای کافر پیروز گردان». [بقرة:۲۸۶]

آعُوْذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيْمِ بِسُمِ اللهِ الرَّحْمِنِ الرَّحِيْمِ

دعای مؤمنان پس از تفکر در آسمانها و زمین:

٣. ﴿رَبُّنَامَا خَلَقْتَ هَنَا بَاطِلاً سُبُحَانَكَ فَقِنَا عَنَابِ النَّارِ ﴾

«پُروُردگارا، این جهان را به باطل خلق نفرمودی تو منزّهی بس ما را از عذاب آتش حفظ فرما». [آل عمران:۱۹۱]

دعای اهل اعراف هنگامیکه چشم شان به دوزخیان میافتند:

٤. ﴿ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِبِينَ ﴾

«پروردگارا، ما را با گروهها و ملتهای ستمگر و ظالم همراه و هم پیمان مگردان». [اعراف:۴۷] جواب قوم حضرت شعیب اید به مشرکان هنگامیکه آنها را تهدید به اخراج نمودند:

۵. ﴿ رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ خَيْرُ الْفَاتِحِيْنَ ﴾

«پروردگارا، بین ما و قوم ما به حق راهی باز کن؛ زیرا تو بهترین بازکنندگانی». [اعراف:۸۹]

آعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ

دعای قوم حضرت موسی الله هنگامیکه فرعون دستور قتل بچه های شان را صادر نمود و حضرت موسی الله به أنها گفت كه به خدا توكل كنيد:

ع. ﴿ رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتُنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿ وَنَجِنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴾ ﴿ وَبَنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتُنَةً لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴾ ﴿ وَنَا الْمَا وَالْمَا وَالْمُا لِمِنْ اللَّهُ الْمَتَعَالَ بِرَاى قوم ستمكران قرار مده، و به رحمت خود ما را از قوم كفّار منه و به رحمت خود ما را از قوم كفّار منه و به رحمت خود ما را از قوم كفّار اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللل نجات بده». [یونس:۸۵–۸۶]

دعای اصحاب کهف هنگامیکه به غار پناه بردند:

۷. ﴿رَبَّنَا آتِنَا مِنَ لَّكُنُكُ رَحْمَةً وَهَيْ كُنَا مِنَ أَمْرِنَا رَشَلًا ﴾ «پروردگارا، ما را از نزد خود رحمتی عطا فرما، و امر ما را به هدایت و رشد موفّق بدار». [کهف:۱۰]

آعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحْنِ الرَّحِيْمِ

دعاى بنده گان خاص الله متعال:

۸. ﴿رَبَّنَا اصْرِفُعَنَّا عَنَّابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَنَّا بَهَا كَانَ غَرَامًا ﴾ ﴿إِنَّهَا سَاَءَ فُمُسَتَقَرَّا وَّمُقَامًا ﴾ «پروردگارا، عذاب دردناک دوزخ را از ما دورگردان، عذابی که اگر گریبانگیر کسی شود تا ابد از او دست نخواهد کشید او را رسوا و حیران می کند. دوزخ بس جایگاه و مأوای بد و دردآوری است». [فرقان:۶۵-۶۶]

دعاى مؤمنان در حق پیشینیان:

٩. ﴿رَبَّنَا اغْفِرُ لَنَا وَلِإِخُوانِنَا الَّنِيْنَ سَبَقُوْنَا بِالْإِيْمَانِ وَلَا تَجْعَلَ فِي قُلُوبِنَا غِلَّا لِلَّانِيْنَ آمَنُوا رَبَّنَا الَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا الَّانِينَ آمَنُوا رَبَّنَا الَّالِيَ اللَّهِ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّاللَّهُ اللَّهُ اللّهُ ال

«پروردگارا، ما و برادران مانرا که پیش از ما به ایمان سبقت گرفتند بیامرز و در دلهای ما برای اهل ایمان کینه قرار مده؛ پروردگارا، به راستی که تویی مهربان رحیم». [حشر:۱۰]

آعُوْذُ بِاللهِ مِن الشَّيْطانِ الرَّجِيْمِ بِسُمِ اللهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

دعای مستضعفین و مظلومین در یک قریه:

٠١٠. ﴿ رَبَّنَا أَخُرِ جُنَامِنَ هَٰنِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلَ لَّنَامِنَ لَّنُكُ وَلِيًّا وَّاجْعَلَ لَّنَامِنَ لَّنُ نُكَ نَصِيْرًا ﴾

«پروردگارا، ما را از این شهر و دیاری که ساکنان آن ستمکارند خارج ساز، و از جانب خود سرپرست و حمایت گری برای ما پدید آور، و از سوی خود یاوری برای مان قرار بده». [نساء:۷۵]

توصيهٔ الله متعال در مورد دعا در حق والدين:

١١. ﴿ رَّبِ ارْحَمُهُمَا كَمَارَبَّيَانِي صَغِيْرًا ﴾

«پروردگارا، والدینم را رحم فرما، چنانکه در کوچکی مرا تربیت کردند». [اسراء:۲۴]

ٱعُوْذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ بِسُمِ اللهِ الرَّحْنِ الرَّحِيْمِ

دعاى همسر فرعون: ١٢. ﴿رَبِّ ابْنِ لِيُ عِنْدَكَ كَبَيْتًا فِي الْجَنَّةِ ﴾

«پروردگارا، برایم نزد خودت خانهای در بهشت بنا کن». [تحریم:۱۱]

دعای انسان های که هنگام رسیدن به سن چهل ساله گی در مقابل نعمات الله متعال آنرا تکرار می کنند: ١٣. ﴿ رَبِّ أُوزِعْنِي أَنْ أَشُكُر نِعُبَتَكَ الَّتِي أَنْعَبْتَ عَلَىَّ وَعَلَى وَالِدَى وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحُ لِي فِي ذُرِّيِّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴾

«پروردگارا، به من توفیق عطا فرما تا شکر نعمتی را به جای آورم که به من و پدر و مادرم ارزانی داشتهای، و کارهای نیکوئی را انجام دهم که میپسندی و مایهٔ خوشنودی تو است، و فرزندانم را صالح گردان و صلاح و نیکوئی را در میان خاندانم تداوم بخش، من توبه می کنم و به سوی تو برمی گردم، و من از زمرهٔ مسلمانان و تسلیم شدگان فرمان یزدانم». [احقاف:۱۵]

بقیه اذکار صبح و شام

أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَقِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى كَلِبَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِيْنِ نَبِيِّنَا هُحَبَّى عَلَيْكُ، وَعَلَى مِلَةِ أَبِيْنَا مُحَبِّي عَلَيْكُ وَعَلَى مِلَةِ أَبِيْنَا إِبْرَاهِيْمَ حَنِيْفًا مُّسْلِبًا وَمَا كَانَ مِنَ الْبُشْرِ كِيْنَ. (بخارى) و از طرف شب به جاى (اَصْبَحْنَا)؛ (اَمْسَيْنَا) گفته شود.

اللَّهُمَّ بِكَأْصُبَحْنَا وَبِكَأَمُسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ مُمُوْتُ وَإِلَيْكَ الْنَّشُورُ. (ترمذى). واز طرف شب به جاى (أَصْبَحْنَا)؛ (أَمُسَيْنَا)؛ (أَصْبَحْنَا) وبه جاى (أَمُسَيْنَا)؛ (أَصْبَحْنَا) وبه جاى (إلَيْكَ الْبَصِيْرُ) گفته شود. وبه جاى (إلَيْكَ النَّشُورُ)؛ (إلَيْكَ الْبَصِيْرُ) گفته شود.

ٱعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ

يَارَبِ لَكَ الْحَدُنُ كَمَا يَنْبَغِي لِجَلَالِ وَجُهِكَ وَلِعَظِيْمِ سُلُطَانِكَ. (ابن ماجه) ١ رَضِيْتُ بِاللهِ رَبًّا وَ بِالْإِسُلَامِ دِينًا وَ مُحَمَّدٍ عَلَيْكُ نَبِيًّا وَرَسُولًا. (ترمذي) ٢ رَضِيْتُ بِاللهِ رَبًّا وَ بِالْإِسُلَامِ دِينًا وَ مُحَمَّدٍ عَيْنِكُ نَبِيًّا وَرَسُولًا. (ترمذي) ٢

۱- حضرت پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: شخصی این عبارت را به زبان آورد، دو تن از فرشتگان در نوشتن آن دچار مشکل شده و به آسمان بالا رفته و گفتند: پروردگارا! بندهٔ تو سخنی را به زبان آورد که ما ندانستیم آن را چگونه بنویسیم، خداوند متعال در حالی که بهتر میداند بندهاش چه گفته است از آنان می پرسد بنده ام چه سخنی به زبان آورده است؟ آنان عبارت فوق را می گویند، خداوند متعال می فرماید: همان گونه که بنده ام گفته است نوشته کنید تا روزی که با من روبه رو شود پاداش وی را بدهم. این حدیث در سنن ابن ماجه آمده است.

۲- حضرت پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: کسی که صبح گاهان و شب هنگام بگوید (رضیت بالله ربا...) الله متعال از او راضی میگردد. این حدیث را ابو داود، ترمذی، نسائی و حاکم نقل کردهاند.

آعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطانِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ

أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللهِ الْتَامَّاتِ مِنْ شَرِّمَا خَلَقَ. (نسائى) ١ أَسْتَغُفِرُ اللهَ الْعَظِيْمَ الَّذِي كَلَ إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ. (ترمذى) ٢ أَسْتَغْفِرُ اللهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ. (مسلم)

سُبُحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ بِللهِ وَلا إِلَّهَ إِلَّا اللهُ وَ اللهُ آكَبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةً إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ. (احمد)

۱- هر کس شامگاه سه مرتبه این دعا را بخواند سختیهای آن شب به او ضرری نمیرساند. احمد، نسائی، ابن سنی و ترمذی این حدیث را روایت کرده اند.

۲- حضرت پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: کسی که این دعا را بخواند، خداوند او را میبخشد حتی اگر از میدان جنگ فرار کرده باشد. (ترمذی).

آعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ

بِسُمِ اللهِ النَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ النَّمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي الْسَّهَاءِ وَهُوَ الْسَّبِيْعُ الْعَلِيْمُ. (ترمذی)۱

اللَّهُمَّ إِنَّانَعُوذُ بِكِمِنَ أَن نُشَرِكَ بِكَ شَيْعًا نَعَلَمُهُ، وَنَسْتَغُفِرُكَ لِمَا لَا نَعْلَمُهُ. (احمد)٢

۱- از عثمان بن عفان ﷺ روایت است که هر کس سه بار در وقت صبح و سه بار در وقت شب این دعا (بسم الله الذی لایضر...) را بخواند هیچ چیزی به او ضرر نمیرساند. (سنن ترمذی).

۲- از ابو موسی اشعری روایت است که گفت: روزی حضرت پیامبر اکرم ﷺ ما را مخاطب قرار داده فرمودند: ای مردم از شرک بترسید، زیرا شرک از صدای مورچه خفیفتر است. کسی از حاضران گفت چگونه ممکن است از چنین شرکی برحذر بود؟ پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: بگویید: (اللهم انانعوذبكمن ان نشرك بك...) احمد و طبرانی این حدیث را با اسناد خوب روایت کرده اند.

آعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطانِ الرَّجِيْمِ بِسُمِ اللهِ الرَّحْنِ الرَّحِيْمِ

ٱللَّهُمَّ إِنِّى أَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَرْنِ، وَأَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبُنِ وَالْكُمُّ إِنِّى أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبُنِ وَقَهْرِ الْرِّجَالِ. (ابو داود) ١ وَالْبُخُلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الْكَيْنِ، وَقَهْرِ الْرِّجَالِ. (ابو داود) ١

اَللَّهُمَّ عَافِيْ فِي بَدَنِي اللَّهُمَّ عَافِيْ فِي سَمْعِي اللَّهُمَّ عَافِيْ فِي بَصَرِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، اللَّهُمَّ عَافِيْ فِي بَصَرِي اللَّهُمَّ عَافِيْ فِي بَصَرِي اللَّهُمَّ اللَّهُمَّ إِلَّهُ إِلَّا إِلَهَ إِلَّا إِلَهَ إِلَّا إِلَهَ إِلَّا إِلَهَ إِلَّا أَلْكُمْ وَالْفَقْرِ، وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَنَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. (نسائي)٢

۱- حضرت پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: هر گاه این کلمات را صبح و شام بخوانی غمت زائل شده دینت ادا می گردد. (سنن ابو داود).

۲- حضرت پیامبر اکرم ﷺ این دعا را سه مرتبه صبح و سه مرتبه شب می خواندند. (سنن ابو داود، احمد، نسائی و بخاری).

ٱعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ

لَاإِلَهَ إِلَّا اللهُ وَحَلَّهُ لِاشَرِيْكَ لَهُ الْهُلُكُ وَلَهُ الْحَهْلُوهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ. (ابن ماجه) ١ حَسْبِي اللهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلُكُ وَهُو رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيْمِ. (ابو داود)

۱ـ حضرت پیامبر اکرم ﷺ فرمودند: «هرکس در هر روز صد بار این دعا را بخواند: (لا إله إلا الله وحده لاشریك له، له الملك وله الحمد وهو علی کل شیء قدیر) «هیچ معبودی جز الله نیست که تنها و بیشریک است، پادشاهی و حمد و ستایش سزاوار او و از آن اوست و او بر هر چیزی و هر کاری تواناست»، برای او ثوابی معادل ثواب آزاد کردن ده برده خواهد رسید و برای او صد کار نیک نوشته و صد گناه از او پاک می گردد و آن روز تا غروب از شر شیطان محفوظ و در امان است، و هیچ کس کاری بهتر از آن نکرده، مگر آن کسی که بیشتر از او عمل کرده باشد». (ابن ماجه، حدیث شماره: ۳۷۹۸)

آعُوْذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطانِ الرَّجِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ اللهِ الرَّحِيْمِ

پس از آگاهی از مصیبت دیگری این دعا را بخوانید: الْحَهُنُ بِلٰهِ الَّذِیْ عَافَانیِ مِمَّا ابْتَلَاكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِیْ عَلَی كَثِیرِ مِمَّن خَلَق تَفْضِيلًا. (ترمذي)

يَا حَيُّ يَا قَيُّوُمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحَ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةً عَيْنٍ. (حاكم)

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزُقًا طَيِّبًا وَحَمَلًا مُّتَقَبَّلًا. (ابن ماجه)

دریافت کامل پیمانهٔ ثواب

سُبُخَى رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عُمَّا يَصِفُونَ ﴿١٨٠ ﴿وَسَلَّمُ عَلَى الْبُرْسَلِيْنَ ﴿١٨١ ﴾ وَالْحَبُنُ رِبُكَ رَبِّ الْعِلْمِيْنَ ﴿١٨١ ﴾ [الصافات: ١٨٠ –١٨٢]

۱- حضرت پیامبر اکرم ﷺ احیاناً در آخر نماز خود این آیات را میخواندند. (سنن ترمذی، باب ما یقول اذا سلم من الصلاة) و امام نووی ﷺ در الاذکار آورده است: در حلیة الاولیاء به روایت حضرت علی ﷺ آمده است: هر کس میخواهد پیمانهٔ ثواب را کامل دریافت کند، در آخر مجلس خویش یا هنگام برخاستن بگوید: (سبحان ربالعزة عمایصفون وسلام علی المرسلین والحمد بالعالمین).

پیوست ها سبب اصلی خواری مسلمانان و راه حل آن

تأثرات از شیخ الهند حضرت مولانا محمود حسن دیوبندی الله اسیر کشور مالتا

«تا آنجا که در خلوت های زندان، در باب اینکه چرا در سراسر دنیا، مسلمانان هم از لحاظ دنیوی و هم از لحاظ دینی دچار تباهی شده اند فکر کردم به این نتیجه رسیده ام که بدو سبب مسلمانان با انحطاط و زوال مواجه شده اند اینکه: اول: قرآن را ترک گفته اند (یعنی از احکامات آن روی گردانیده اند) و دوم: بین خودشان اختلافات و نزاع ها دارند بنابرین من با این عزم راسخ بیرون آمده ام که بقیهٔ زندگی خود را وقف این کار کنم که قرآن کریم را لفظاً و معنی به عامهٔ مردم برسانیم. برای خورد سالان در هر قریه و قصبه مدرسه های تاسیس شود تا در آنجا بچه ها قرائت کردن قرآن را یاد گیرند و برای جوانان و سالخوردگان مکاتیب عمومی و ملی باز شود تا در آنجا معانی و مفاهیم دقیق قرآن به آنها تدریس شود و به آنها ترغیب شود که تعلیمات قرآنی را جامهٔ عمل بپوشانند و دعوا و نزاع بین مسلمانان را به هیچ وجه تحمل نکنیم۱. دو [وحدت امت، اثر مفتی محمد شفیع، از انتشارات «مکتبة المنبر» فیصل آباد]

ضمر است این کتابی نیست چیزی دیگر است ایگر شود جان چو دیگر شد جهان دیگر شود!

[اقبال]

فاش گویم آنچه در دل مضمر است چون بجان در رفت جان دیگر شود

فضایل خواندن سوره های مبارکهٔ کهف و ملک

عَنْ سَهْلِ ابْنِ مَعَاذِبْنِ أَنْسِ الْجُهَنِيِّ عَنْ أَبِيْهِ عَنْ رَسُولِ اللهِ عَلَيْ اللهِ عَلَى اللهُ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهِ عَلَى اللهُ عَلَى اللهِ عَلَى اللهُ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَ

از سهل ابن معاذ ابن انس جهنی و او از پدرش از رسول الله ﷺ روایت می کنند که آنحضرت فرمودند: هرکس اول و آخر سورهٔ کهف را بخواند برایش نوری از سر تا پایش می باشد و هرکس تمام سورهٔ کهف را بخواند برایش نوری مابین زمین و آسمان خواهد بود.

عَنْ أَبِي هُرِيْرَةً، عَنِ النَّبِي عَلَيْكُ قَالَ (إِنَّ سُورَةً مِنَ القُرُآنِ ثَلَاثُوْنَ آيَةً شَفَعَتْ لِرَجُلٍ حَتَّى غُفِرَ لَهُ، وَهِي سُورَةُ مِنَ القُرُآنِ ثَلَاثُونَ آيَةً شَفَعَتْ لِرَجُلٍ حَتَّى غُفِرَ لَهُ، وَهِي سُورَةُ مَنَ اللَّهُ وَاللَّهُ اللَّهُ الللللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللللْمُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللللْمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَ

از ابوهریرة علی روایت است که نبی خدا اللی فرمودند: سوره یی از قرآن است که سی آیه دارد، واین سوره آنچنان اصرار بر شفاعت انسان می کند تا آنکه بخشیده شود و آن سورهٔ «تبارك النی بیده الهلك» است.

چشم زدن و تأثیر آن حق است (نظر بد وجود دارد)

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزَلِقُونَكَ بِأَبْطِرِهِمْ لَبَّا سَمِعُوا الذِّكُرُ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَبَجْنُونَ ﴿ ٥١ ﴾ وَمَا هُو إِلَّا ذِكُرُ لِلْعَلِمِينَ ﴿ ٥٢ ﴾ [قلم: ٥١ – ٥٥]

نزدیك است کافران هنگامی که آیات قرآن را میشنوند، تو را با چشمان خود به سر درآورند و هلاك سازند، و میگویند: او قطعاً دیوانه است. در صورتی که قرآن جز اندرز و پند جهانیان و مایهٔ بیداری و هوشیاری ایشان نیست.

دعای حفاظت از نظرِ بد (دفع چشم زخم)

حَلَّاتَنَا عُثَمَانُ بُنُ أَبِي شَيْبَةَ، حَلَّاتَنَا جَرِيرٌ، عَنْ مَنْصُورٍ، عَنِ الْبِنْهَالِ، عَنْ سَعِيْدِ بُنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَنْ الْبِي عَنْ الْبِي عَنْ الْبِي عَنْ الْبَيْ الْبَيْلُمُ الْبَيْلُوالِ اللّهِ اللّهُ التّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَا مَّةٍ (بخارى) ١ وَإِنْ مَا مَا عُرْ اللّهِ التّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَا مَّةٍ (بخارى) ١ وَإِنْ مَا مَا عُرْ اللّهِ التّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَا مَّةٍ . (بخارى) ١

۱- ابن عباس على ميگويد: نبي اكرم عَيَّكِ براي حفظ حسن و حسين عليَّكُ چنين دعا ميكردند: «اَعُودُ بِكَلِمَاتِ اللهِ التَّامَّةِ مِن كُلِّ مَيْكِ عَيْنٍ لَّامَّةٍ» و ميفرمودند: «پدر شما ابراهيم عليَّ براي حفظ اسماعيل و اسحاق عليَّكُ ، همين دعا را ميخواند». (ترجمه: از هر شيطان، حشرهٔ گزنده و چشم شور به سخنان كامل خدا، پناه ميبرم). (بخارى)

دعای ادای قرض

۱ـ معاذ بن جبل رفي من گويد حضرت رسول الله عليه فرمودند: اگر اين كلمات را بخواني و قرضهايت به اندازهٔ كوهها باشد، الله متعال زمينهٔ اداى آن را مساعد مىسازد. (المعجم الكبير للطبراني، حديث شماره: ۱۶۷۴۶)

دعای حاجت

رسول الله صلى الله عليه و آله وسلم فرمودند:

کسی که حاجتی از خداوند یا از مردم داشته باشد، پس خوب وضو بگیرد، سپس دو رکعت نماز بخواند، و بعد از نماز (ابتدا) بر الله متعال حمد وثنا گوید، سپس بر پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله وسلم درود بفرستد و (در نهایت) این دعا را بخواند: لا اِلله اِلله الله الحیای الله علیه و آله وسلم درود بفرستد و (در نهایت) این دعا را بخواند: لا اِلله اِلله الله الحیای الله علیه و آله وسلم درود بفرستد و (در نهایت) این دعا را بخواند: لا اِلله اِلله الله الله الله الله علیه و آله وسلم درود بفرسته و الله وسلامتی این الله متعبودی لایق پرستش نیست خدای بردبار و بخشنده پاک است ذاتی که مالک عرش عظیم است و همه ستایشها برای خدای جهانیان است. الراح می الله و بخشش هر نیکی و سلامتی از هر مصیبت را می طلبم، ای خدایا من از تو اسباب فراهم کننده رحمت تو و راههای لازم کننده بخشایش تو و حفاظت از گناهان و بخشش هر نیکی و سلامتی از هر مصیبت را می طلبم، ای پروردگار رئوف و مهربان گناهانم را ببخش و گرفتاریهایم را دور فرما و نیاز هایی که برای من مفید و رضایت تو در آنهاست برآورده بفرما) و بعد از دعای بالا برای حل مشکل خویش چه اخروی باشد و چه دنیوی در بارگاه الهی دعا را ادامه دهد.

دعای ختم قرآن کریم (اول)

از عبدالله بن مسعود رافي الله عليه الله عليه الله عليه الله عليه عليه الله عبدالله بن مسعود الله عبر الدوه شود و إين دعا را بخواند:

اللَّهُمَّ إِنِّى عَبْلُكَ، وَابْنُ عَبْلِكَ، وَابْنُ أَمَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَلِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكُمُكَ، عَلَلُ فِيَّ قَضَاوُكَ، أَلُهُمَّ إِنِّى عَبْلُكَ، وَابْنُ عَبْلِكَ، وَابْنُ أَمْتِكَ، أَوْ عَلَّمْتُهُ أَحَلًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوِ مَلْلُكَ بِكُلِّ الْمُع هُوَ لَكَ سَمَّيْتَ بِهِ نَفُسَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيْعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَلْدِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، السَّتَأْثَرُتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْعَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ رَبِيْعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَلْدِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَخُورَ صَلْدِي، وَجُلَاءَ حُزْنِي، وَذُورَ صَلْدِي، وَالترهيب:١٨٢٢ (صحيح)]

(خداوندا من بنده ی تو و فرزند بنده ی تو و فرزند کنیز تو هستم، پیشانی من به دست توست، حکم تو در مورد من اجرا شدنی است، قضایت در مورد من نافذ است؛ از تو به هر نامی که داری و خودت بر خود گذاشته ای یا به کسی از آفریده هایت یاد داده ای یا در کتابت نازل کرده ای، یا در علم غیب نزد خودت محفوظ داشته ای می خواهم قرآن را بهار قلب من و نور سینه ام، و از بین برنده ی اندوهم و غصه ام قرار دهی) حتما خداوند دل مشغولی و غم و اندوه او را از بین برده، گشایشی حاصل می کند. گفتند: ای پیامبر خدا، آیا آن را فرا نگیریم؟ فرمودند: آری، برای هرکه آن را بشنود شایسته است فرایش گیرد.

دعای ختم قرآن کریم (دوم)

اللَّهُمَّ انِسُ وَحُشَتِى فِى قَبْرِى اللَّهُمَّ ارْحَمْنِى بِالْقُرْآنِ الْعَظِيْمِ وَ اجْعَلْهُ لِى إِمَامًا وَّ نُورًا وَّ اللَّهُمَّ انْسِيْتُ وَ عَلِّمْنِى بِالْقُرْآنِ الْعَظِيْمِ وَ اجْعَلْهُ لِى إِمَامًا وَّ نُورًا وَّ هُمَّا وَ اللَّهُمَّ ذَكِرُنِى مِنْهُ مَا نُسِيْتُ وَ عَلِّمْنِى مِنْهُ مَا جَهِلْتُ وَ ارُزُقْنِى تِلَاوَتُهُ انَاءَ اللَّهُ وَ اللَّهُمَّ ذَكِرُنِى مِنْهُ مَا نُسِيْتُ وَ عَلِمْنِى مِنْهُ مَا جَهِلْتُ وَ ارْزُقْنِى تِلَاوَتُهُ انَاءَ اللَّهُ الللْهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللِّهُ الللللِّ

خدایا! وحشت مرا در قبرم به آرامش تبدیل کن، خدایا! به حق قرآن، بر من رحم کن، وآنرا برای من پیشوا و راهنما و رحمت قرار ده. خدایا! هرچه را که از آن فراموش کرده شدم، به یادم آور، و آنچه را که از آن نمی دانم، به من بیاموز، و تالاوتش را در اوقات شب و روز، روزی ام فرما، و آنرا برایم حجت قرار ده، ای پروردگار جهانیان!

دعا برای مبارزه و غلبه بر هوای نفس و دعا برای تسکین درد

ٱللَّهُمَّرِ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي وَمِنْ شَرِّ بَصَرِي وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي وَمِنْ شَرِّ قَلْبِي وَ

مِنْ شَرِّ مَنِیِّی. [ابو داود: ۱۵۵۱]

یا الله، من از شرّ گوش، چشم، زبان و قلب خویش و نیز از شرّ شرمگاهم به تو پناه می برم.

ضَعۡ يَكَكَ عَلَى الَّذِي تَأَلَّم مِنْ جَسَدِكَ وَقُلْ: "بِسُمِ اللَّهِ" ثَلاَثاً، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ: "أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُلُرَ تِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِلُ وَأَحَاذِرُ". [مسلم: ١٧٢٨]

دست خود را بر جای درد بگذارید و سه بار **بسم الله** بگویید، سپس هفت بار بگویید أُغُو**ذُ** بِاللَّهِ وَقُلُرَ تِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِلُ وَأَحَاذِرُ به خدا پناه مي برم از بدي آنچه مي يابم و مي ترسم.

دعای که شیطان از آن می ترسد

اللَّهُمَّ إِنَّكَ سَلَّطْتَ عَلَيْنَا عَلُوَّا بَصِيرًا بِعُيُوْبِنَا يَرَانَا هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا نَرَاهُمْ، اللَّهُمَّ إِنَّكَ مَنْ اللَّهُمَّ أَيْسُهُ مِنْ كَمَا قَنْطُتَهُ مِنْ عَفُوكَ وَبَاعِلْ بَيْنَا كَمَا قَنْطُتَهُ مِنْ عَفُوكَ وَبَاعِلْ بَيْنَا لَكُمَا قَنْطُتَهُ مِنْ عَفُوكَ وَبَاعِلْ بَيْنَا لَكُمْ مِنَّا كَمَا قَنْطُتَهُ مِنْ عَفُوكَ وَبَاعِلْ بَيْنَا لَكُمْ مَنْ اللَّهُمَّ فَيَا عَلَى كُلُّ شَيْءٍ قَلِيرٍ. الحياء علوم الدين المَنَا وَبَيْنَهُ وَبَيْنَ جَنَّتِكَ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلُّ شَيْءٍ قَلِيرٍ. الحياء علوم الدين المُنْ اللَّهُ مَنْ أَنْ فَيْ عَلَىٰ مُنْ مُنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَا اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَا اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مَنْ أَلُهُ مَنْ أَنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ مَا اللَّهُ مُنْ اللِينَاءُ اللَّهُ مُنْ الْكُولُ اللَّهُ مُنْ اللْهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللْمُ الللْمُ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّلْمُ الللْمُ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ مُنْ اللَّهُ اللَّهُ مُلْكُمُ اللَّه

نقل است که محمد بن واسع از پارسایان و محدثان قرن دوم هجری هر روز بعد از نماز صبح این دعا را می خواند (پروردگارا، دشمنی را بر ما مسلط نمودی که به عیوب ما آگاه است [یعنی شیطان]، و خودش و طایفه اش ما را می بینند از آنجایی که دیده نمی شوند، پروردگارا او را از ما مایوس گردان همان گونه که او را از رحمت خود مایوس کردی، و او را از فریب دادن ما ناامید گردان همان گونه که او را از عفو خود ناامید کردی و میان ما و او فاصله بینداز و او را دور کن همان گونه که او را از عفو خود ناامید کردی و میان ما و او فاصله بینداز و او را دور کن همان گونه که او را از بهشت خود دور کرده ای، چرا که تو بر هر کاری توانایی) روزی شیطان در راه مسجد خودش را به او نشان داد و گفت: ای پسر واسع، مرا می شناسی؟ گفت: تو چه کسی هستی؟ گفت: من شیطانم فرمود: چه می خواهی؟ گفت: اگر این دعای استعاذه را به کسی آموزش ندهی، با تو پیمان می بندم که نه خودم و نه هیچ کدام از فرزندان و پیروانم، تو و اولاد و نسل تو را وسوسه نخواهیم کرد و شما را به معصیتی امر نخواهیم کرد محمد بن واسع الله فرمود: به خدا قسم هر کس این دعا را بخواهد به او آموزش می دهم. اکنون هر کاری می خواهی انجام بده.

نماز عيدين

بر هر شخصی که نماز جمعه بر او واجب باشد، نماز عید فطر و عید قربان نیز واجب می گردد.

چگونگی نماز عید: برای خواندن نماز عید ابتدا نیت کرده که دو رکعت نماز عید فطر یا اضحی (قربان) را با شش تکبیر زائده پشت سر امام بخوانیم و هم زمان با امام تکبیر تحریمه را می گوئیم و دست ها را می بندیم، بعد از خواندن سبحانک اللهم، امام سه تکبیر می گوید و ما همزمان با امام دست ها را تا گوش بالا برده و رها می کنیم و بعد از سه تکبیر امام سوره حمد و سوره می خواند بعد رکوع و سجده می کنیم و در رکعت دوم امام حمد و سوره ای دیگر می خواند و قبل از رفتن به رکوع، امام سه تکبیر می گوید و ما هم با امام دست ها را بالا برده و رها می کنیم؛ سپس امام تکبیر چهارم را گفته و به رکوع می رویم، بعد از سجده همه با هم برای خواندن تشهد می نشینیم و بعد سلام می دهیم. بعد از سلام سکوت را رعایت کرده گوش جان به دو خطبه سنت نمازهای عید می سپاریم.

آنچه روز عید مستحب است: ۱ – غسل. ۲ – پوشیدن بهترین لباس. ۳ – خوردن در روز عید فطر قبل از خروج برای نماز. ۴ – روز عید قربان خوردن را به تأخیر بیاندازد تا از گوشت قربانیاش بخورد. ۵ – مسواک زدن. ۶ – استفاده از عطر.۷ – تکبیر در روزهای عید: الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله و الله اکبر

الله اکبرولله الحمد ۸- ادای صدقه ی فطر قبل از رفتن به عیدگاه در عید فطر. ۹- پیاده رفتن. - وقت تکبیر در روز عید فطر از هنگام رفتن به مصلی شروع می شود و تا خواندن نماز ادامه می یابد. - مقت تکبیر عبد قربان از زمان صبح روز عرفه شروع می شود و تا زمان عصر آخرین روز ادام التشریق ا

-وقت تكبير عيد قربان از نماز صبح روز عرفه شروع مىشود و تا نماز عصر أخرين روز ايام التشريق(روز سوم عيد) ادامه دارد.

نماز استخاره

روش نماز استخاره را جابر بن عبدالله سَلَمي ﷺ روايت كرده است. ايشان مي گويد: حضرت رسول الله ﷺ استخاره در همهٔ امور را به يارانش ياد میداد چنان که سورهای از قرآن را به آنان یاد میداد. ایشان میفرمود: «هرگاه کسی از شما تصمیم به انجام کاری گرفت دو رکعت غیر فرض بِكْزِارد، سِيس بگويد: اَللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ وَ أَسْتَقُيرُكِ بِقُلْرَتِكَ وَ أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ، فَإِنَّكَ تَقُيرُ وَ لِا أَقُدِرُ وَ تَعْلَمُ وَلِا أَعْلَمُ وَأَنْتَ عَلامُ الْغُيُوبِ اللَّهُمَّ فَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ هَنَا الأَمْرَ (آنگاه كإر خود را بِگويد) خِيْرًا لِي فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ قَالَ أَوْ فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي فَاقُبِرُهُ لِي وَيَسِّرُهُ لِي ثُمَّ بَارِكُ لِي فِيهِ اللَّهُمَّ وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّهُ شَرُّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَ عَاقِبَةِ أَمْرِي أَوْ قَالَ فِي عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ فَاصِرِفْنِي عَنْهُ [واصرفه عني] وَاقْدِرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّرَ رَضِّنِي بِهِ. [بخاري] معنای دعا: خداوندا من از علم تو خواهان خیرم و از قدرت تو خواهان قدرتم و از فضل تو خواهانم چرا که تو میتوانی و من نمیتوانم و میدانی و من نمیدانم و تو دانای غیبهایی. خداوندا اگر میدانی که این امر ـ اینجا کارش را ذکر میکند ـ برای من در کوتاه مدت و بلندمدت ـ یا در دینم و زندگیام ـ و فرجام کارم به خیر من است أنرا برایم مقدر ساز و آسان گردان سپس برایم در أن برکت قرار ده. خداوندا و اگر میدانی که این کار برایم در دینم و زندگیام و فرجام کارم ـ یا در کوتاه مدت و بلند مدت من ـ برایم بد است مرا از آن دور گردان [و آن را از من دور گردان] و خیر را برایم هرجا که هست مقدر گردان سپس مرا به آن خشنود بگردان).

نماز جنازه

خواندن نماز جنازه، بر مسلمانان فرض کفایه است؛ یعنی اگر مسلمانی بر وی نماز برپا داشت، برای همه مسلمین کفایت می کند. نیت کردم که ادا گردانم نماز جنازه رکعت ندارد، فقط به جای آن چهار تکبیر گفته می شود. ابتدا امام در مقابل سینه جنازه ایستاده، چنین نیت می کند: نیت کردم که ادا گردانم چهار تکبیر نماز جنازه، ثنای بر خدای تعالی، درود بر حضرت رسول الله الله الله الله اکبر.

۱- در تکبیر اول: «سُبُحَانَكَ اللَّهُمَّ وَ بِحَبُرِكَ وَ تَبَارَكَ اسْمُكَ وَ تَعَالی جَنُّكَ وَ جَلَّ ثَنَائُكُ وَ لاَ اِللّهَ غَیْرُكَ » را بخواند.

ى حبير سوم: اگر ميت مرديا زن بالغ بود اين دعا را بخواند: اللَّهُمَّر اغْفِرُ لِحَيِّنَا وَ مَيِّتِنَا وَ شَاهِدِنَا وَ غَائِبِنَا وَ صَغِيرِنَا وَ كَبِيرِنَا وَ ذَكِرِنَا وَ كَبِيرِنَا وَ كَبِيرِنَا وَ ذَكِرِنَا وَ ثَائِبِنَا وَ مَغِيرِنَا وَ كَبِيرِنَا وَ ذَكِرِنَا وَ ثَائِلُهُمَّ مَنَ اَعْدَيْتُهُ مِثَّا فَاتُونَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَعْ يَوْنَا وَ كَبِيرِنَا وَ دُخْرًا وَاجْعَلَهُ لَنَا اللَّهُمَّ مَن اَحْدَيْتُهُ مِثَّا فَا خَيِهِ عَلَى الْإِسلَام وَ مَن تَوَقَّيْتَهُ مِثَّا فَتَوَقَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ وَ مُعَلِي الْإِسلَام وَ مَن تَوَقَّيْتُهُ مِثَّافَتُوفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ وَ مُنْ فَي عَلَى اللَّهُ مَّ الْجَعَلَمُ لَنَا فَرَطاً وَ اجْعَلَهُ لَنَا أَجْراً وَذُخْراً وَاجْعَلَهُ لَنَا شَافِعاً ومُشِفِّعًا

اكر ميت كودك دختر بود: اَللَّهُمَّ اجعَلهَا لَنَا فَرَطاً وَ اجعَلهَا لَنَا آجراً وَ ذُخراً وَ اجعَلهَا لَنَا شَافِعَتاً و مُشَفِّعَتَا بخواند.

۴-در تكبير چهارم: امام الله اكبر گفته و بعد از تكبير چهارم بردو سمت خود سلام دهد.

اساسات دین مقدس اسلام (اول)

علماء گرامی فرموده اند که تمام اساسات دین مقدس اسلام را این چهار حدیث نبوی احتوا نموده است: اول: توجه به نیت:

وَعَنُ أَميْرِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِى حَفْصٍ عُمْرَ بِنِ الْخَطَّابِ بَن نُفَيْل بَنِ عَبْدِ الْعُزَّى بِن رِياح بَن عبدِ اللَّهِ بَن قُرُطِ بَنِ رِزاح بَنِ عَدِيِّ بَن كَعْبِ بَن لُؤَيِّ بِي وَعَنُ أَميْرِ الْمُؤْمِنِينَ أَبِي حَفْصٍ عُمْرَ بِنِ الْخَطَّابِ بَن نُفَيْل بَنِ عَبْد الْعُرَّ فَي الله عَلْمُ الْأَعْمَال بَالِتِّيَّات، وإِثَمَا لِكُلِّ امر عَمَا نَوَى، فَمْنُ كَانَتُ هِجْرَتُهُ إِلَى الله ورسُولِه، ومن كَانَت هِجْرَتُه للنُنيَا يُصيبُها، أو امرَ أَقِي يَنْكُمُها فهجرَتُهُ إلى ما هَاجَر إليهِ». (متفق عليه)

از حضرت عمر بن الخطاب عَوْلُتُ روایت شده که گفت: از رسول خداگیگی شنیدم که فرمودند: همانا ثواب اعمال به نیت بستگی دارد و هر کس نتیجهٔ نیت خود را درمیابد، پس کسی که هجرت او بسوی خدا و رسول او است ثواب هجرت بسوی خدا ورسولش را در می یابد و کسی که هجرتش بسوی دنیا باشد بآن میرسد یا هجرت او برای ازدواج با زنی باشد، پس هجرت او بسوی چیزیست که برای رسیدن به آن هجرت نموده است.

اساسات دین مقدس اسلام (دوم)

دوم: اجتناب از امور بيهوده و پوچ:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةً رَخِاعًى قَالَ: قَالَ رسولُ اللَّه عَلَيْكُمْ: «مِنْ حُسُنِ إِسُلامِ الْبَرْءِ تَرُ كُهُ مَالاَ يَعْنِيهِ». (ترمذی) از ابي هريره رَخِاعِنَ روايت است كه: رسول الله عَلَيْكُمْ فرمودند: از حسن و نيكويي اسلام شخص ترك امور بي فايده است. يعنى از نشانه هاى خوبى انسان مسلمان اين است كه آنچه را كه بي معنى و پوچ است (و يا به او تعلق ندارد) ترك مى كند.

سوم: خيرخواه بودن به مسلمانان:

عَنْ أَنُس سَوْالْكُونَ عَنِ النَبِي عَلَيْ قَال: «لاَ يُؤُمِنُ أَحَلُ كُمْ حَتَّى يُحِبَ لأَخِيهِ مَا يُحِبُ لِنَفْسِهِ». (متفق عليه) از انس سَوْالْكُونُ عن النبي عَلَيْ قال: «لاَ يُؤُمِنُ أَحَلُ كُمْ حَتَّى يُحِبَ لأَخِيهِ مَا يُحِبُ لِنَفْسِهِ». (متفق عليه) از انس سَوْلُكُونُ وايت است كه: پيامبر اكرم عَلَيْ فرمودند: مؤمن شمرده نمى شود يكى از شما تا دوست داشته باشد براى برادرش آنچه را كه براى خويش دوست مى دارد.

اساسات دین مقدس اسلام (سوم)

چهارم: پرهیز از امور مشکوک:

وعن النَّعمان بن بَشيرٍ عَنَ قَال: سَمِعَتُ رسُولَ اللَّهِ عَنَاهُ عَنَاهُ وَمَنْ وَقَعَ فَى الْحَالَ اللَّهِ عَنَاهُ اللَّهِ عَنَاهُ عَلَمُهُ تَعَ فَى النَّاس، فَمَن اتَّقى الشَّبُهات، اسْتَبُراً لِدِينِهِ وعِرْضِه، وَمَنْ وَقَعَ فَى الشَبُهات، وقَعَ فَى الحَرام، كالرَّاعى يرْعى حَوْلَ الحِمى يُوشِكُ أَنْ يَرْتَع فِيه، أَلاَ وإِنَّ فِي الشَّهُ اللَّهُ عَلَى الشَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَى اللَّهُ عَلَاهُ اللَّهُ عَلَى اللهُ عَلَى عَلَى اللهُ عَلَى

از نعمان بن بشیر و در میان آن دو امور مشتبهی وجود دارد که بسیاری مردم آن را نمی دانند پس آنکه از مشتبهات بپرهیزد برای دین و آبروی خود است و در میان آن دو امور مشتبهی وجود دارد که بسیاری مردم آن را نمی دانند پس آنکه از مشتبهات بپرهیزد برای دین و آبروی خود پاکی جسته است و آنکه به مشتبهات آلوده شود، در حرام افتاده است، مانند چوپانی که در اطراف چراگاه ممنوعه می چراند نزدیک است که گوسفندان در آن وارد شود، و آگاه باشید که هر پادشاهی چراگاهی ممنوعه دارد و چراگاه ممنوعهٔ خدا چیزهائیست که حرام نموده است، آگاه باشید که در جسم پارهٔ گوشتی است که اگر صالح شود، همهٔ جسد درست و صالح می گردد و اگر فاسد گردد تمام جسم فاسد می گردد و بدانید که آن قلب است.

معرفی گناهان کبیره (اول)

﴿إِنۡ تَجۡتَنِبُوا كَبَائِرَ مَا تُنۡهَوۡنَ عَنۡهُ نُكَفِّرُ عَنۡكُمۡ سَیِّمَاتِكُمۡ وَنُلۡخِلۡكُمۡ مُلۡخَلًا كَرِیمًا ﴾ [النساء: ٣١]
«اگر از گناهان کبیرهای بپرهیزید که از آن نهی شده اید، گناهان صغیرهی شما را (با فضل و رحمت خود) از شما میزدائیم و (به شرط استغفار از کبائر و عدم اصرار بر صغائر) شما را به جایگاه ارزشمندی (که بهشت برین است) وارد میگردانیم».

امام ذهبی هی در کتاب «الکبائر» اشاراتی زیبا به انواع گناهان دارند و می فرمایند: آنچه از گناهان که در قرآن وسنّت ذکر شده بر دوقسم اند (گناهان صغیره) یعنی: گناهان کبیره) یعنی: گناهان بزرگ. گناهان صغیره در دنیا به دو طریق بخشیده می شوند با توبه و یا انجام نیکی ها اما گناهان کبیره اقفط با توبه بخشیده می شوند که در ذیل به مجموعهای از گناهان کبیره اشاره می شود:
۱. شرک به الله، ۲. قتل ناحق، ۳. جادوگری، ۴. ترک نماز، ۵. زکات ندادن، ۶. بدون عذر روزه نگرفتن، ۷. با وجود توانائی حج نکردن،
۱. نافرمانی والدین، ۹. قطع صله رحم، ۱۰. زنا کردن، ۱۱. لواطت، ۱۲. ربا خواری، ۱۳. خوردن مال یتیم به ناحق

معرفی گناهان کبیره (دوم)

۱۴. بر الله متعال و پیامبر اکرمﷺ دروغ بستن، ۱۵. از میدان جهاد فرار کردن، ۱۶. خیانت رهبر به ملت، ۱۷. تکبر و غرور، ۱۸. شهادت دروغ، ۱۹. شراب نوشی و استعمال مواد مخدر، ۲۰. قمار بازی، ۲۱. تهمت زدن به زنان پاک دامن، ۲۲. خیانت و دزدی در مال غنیمت و بیت المال، ۲۳. دزدی، ۲۴. سرقت و قطاع الطریقی، ۲۵. به دروغ قسم یاد کردن و خلاف وعده کردن، ۲۶. به مال و آبروی مردم تعرض کردن، ۲۷. گرفتن مالیات به ناحق، ۲۸. حرام خواری، ۲۹. دست به خودکشی زدن، ۳۰. دروغ گفتن، ۳۱ . قضاوت بر خلاف قرأن و سنت نمودن، ۳۲. رشوت دادن و رشوت گرفتن، ۳۳. زنان و مردان خود را به یکدیگر تشبیه کردن، ۳۴. دیوثی کردن، ۳۵. حلاله نمودن (کسانیکه زن مطلقه را به حیله به نکاح می گیرند و بعداً طلاق داده تا به شوهر اولش حلال گردد)، ۳۶. بی توجهی در نظافت بدن (بدن و لباس را از ادرار محافظت نکردن) ۳۷. ریاکاری در عبادات و اعمال، ۳۸. فراگیری علم برای حصول دنیا، ۳۹. خیانت در امانت، ۴۰. منت گذاشتن بعد از نیکی و احسان ۴۱. انکار از تقدیر خیر و شر و تکفیر برادر مسلمان، ۴۲. تجسس در سخنان و اعمال دیگران، ۴۳. نمامی و سخن چینی، ۴۴. دشنام دادن برادر مسلمان ۴۵. عهد شکنی و وعده خلافی، ۴۶. سخنان کاهنان، منجمان، فال گیران و ستاره شناسان را قبول کردن، ۴۷. نافرمانی زن از دستورات شرعی شوهر،

معرفی گناهان کبیره (سوم)

۴۸. ساختن مجسمه برای عبادت، ۴۹. کلمات خلاف شرع بر زبان آوردن، زدن بر سر و صورت و پاره کردن گریبان خصوصاً در هنگام مصیبت، ۵۰. سرکشی و بی انصافی در حقوق دیگران، ۵۱. ظلم نمودن بر زن، خادم، ضعیف و یا حیوانات و سوء استفاده کردن از آنها، ۵۲. أزار رساندن به همسایه، ۵۳. مسلمان أزاری و دشنام دادن، ۵۴. أزار رسانی به بندگان الله متعال و خود را برتر دانستن، ۵۵. لباس را به قصد تکبر از حد معمول بلند نمودن و یا رها کردن پاچهٔ شلوار پایین تر از قوزک پای، ۵۶. پوشیدن لباس ابریشمی و استفاده از طلا توسط مردان، ۵۷. فرار غلام و برده از أقا (صاحبش) بدون کدام عذر، ۵۸. ذبح حیوانات بدون اسم الله متعال و یا ذبح به اسم کسی دیگر، ۵۹. خود را به غیر پدر به کسی دیگر نسبت دادن، ۶۰. مجادله برای دفاع از باطل و یا خود نمایی، ۶۱. آب اضافی را در زمان نیاز به مردم نیازمند ندادن، ۶۲. کاستن از وزن پیمانه و ترازو و یا متراژ اجناس، ۶۳. ایمن دانستن خود و یا دیگران از عذاب الهی، ۶۴. خوردن گوشت خوک (خنزیر) و نا امید شدن از رحمت الهی، ۶۵. بدون عذر همیشه نماز را تنها خواندن و یا نماز با جماعت را ترک کردن، ۶۶. نماز های جمعه را همیشه و بدون عذر شرعی ترک کردن، ۶۷. ظلم کردن در وصیت و یا خیانت کردن در تقسیم میراث و غصب میراث، ۶۸. مکاری و فریبکاری، ۶۹. افشای راز مسلمانان به کفار و سلاح کشیدن بر روی برادر مسلمان، ۷۰. دشنام دادن یاران و اصحاب حضرت پیامبر اکرم ﷺ.

فضیلت ذکر در قرآن کریم

در مورد فضیلت ذکر در قرآن کریم الله متعال می فرمایند:

١: ﴿ فَأَذُكُرُ وَ إِنَّ أَذُكُرُ كُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكُفُرُونِ ﴾ [البقرة: ١٥٢].

«مرا یاد کنید تا من نیز شما را یاد کنم، و از من سپاسگزاری کنید و ناسپاسی مرا نکنید».

٧: ﴿يَأْيُهَا ٱلَّذِينَءَامَنُوْ الَّذِكُرُوْ اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيْرًا﴾ [الأحزاب: ٤١]. «اي مؤمنان! الله را بسيار ياد كنيد».

٣: ﴿ وَالنَّا كِرِيْنَ اللَّهَ كَثِيْرًا وَالْنَّا كِرَاتِ أَعَلَّا اللَّهُ لَهُمْ مَّغُفِرَ قَاوَأَجُرًا عَظِيمًا ﴾ [الأحزاب: ٣٥] «مردان و زناني كه الله را بسيار ياد مي كنند، الله براي آنها آمرزش و پاداش بزرگي فراهم ساخته است».

فطیلت ذکر در احادیث (اول)

در مورد فضیلت ذکر در احادیث، حضرت پیامبر اکرم ﷺ می فرمایند:

١: «مَثَلُ الَّذِي يَنُ كُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لِآيَنُ كُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ» [بخارى].

«مثال کسی که پروردگارش را یاد می کند و کسی که پروردگارش را یاد نمی کند، مانند زنده و مرده است».

ابوهریره رفتار می گوید: نبی اکرم گیا فرمود: «خداوند متعال [در حدیث قدسی] می فرماید: من با بنده ام بر اساس گمانی که به من دارد، رفتار می نمایم. و هنگامی که مرا یاد می کند، من با او هستم. پس اگر در تنهایی مرا یاد کند، من هم او را در تنهایی، یاد خواهم کرد. و اگر مرا در میان جمع، یاد کند، من او را در میان جمع بهتری، یاد خواهم کرد. و اگر به اندازهٔ یک وجب به من نزدیک شود، من به اندازهٔ یک ذراع به من نزدیک شود، من به اندازهٔ یک ذراع به او نزدیک می شوم. و اگر به اندازهٔ یک ذراع به من دوان دوان به سوی او خواهم آمد».

فطیلت ذکر در احادیث (دوم)

٣: «مَنْ قَرَأَ حَرُفًا مِنْ كِتَابِ اللهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ: ﴿الْمَرَ حَرُفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرُفٌ، وَلاَمْرَ حَرُفٌ، وَمِيمٌ حَرُفٌ، وَلِكِنْ: أَلِفٌ حَرُفٌ، وَمِيمٌ حَرُفٌ، وَمِيمٌ حَرُفٌ، وَمِيمٌ حَرُفٌ، وَمِيمٌ حَرُفٌ،

«هرکس یک حرف از قرآن بخواند، یک نیکی برایش نوشته میشود، و هر نیکی، ده برابر خواهد شد، من نمیگویم: (الم) یک حرف است، بلکه: ألف یک حرف، لام یک حرف و میم یک حرف است».

٤: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ فَجُلِسًا لَمُ يَنُ كُرُوا اللهَ فِيهِ، وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلَّا كَانَ عَلَيْهِمْ تِرَةٌ، فَإِنْ شَاءَ عَنَّابَهُمْ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ » [ترمذي].

«هر گروهی در مجلسی بنشینند و در آن، ذکر الله را نکنند و بر پیامبرشان درود نفرستند، بر آنها حسرت و افسوس وارد می شود، و بر الله است که آنها را ببخشد یا عذاب دهد». [ماخوذ از حصن المسلم، سعید قحطانی]

اذکار صبح و شام شما را محافظت می کند از...

امام ابن قیم ﷺ میفرماید: «اذکار صبح و شام نقش سپر را دارد. هرچه ضخیمتر باشد، صاحب آن بیشتر محافظت میشود. بلکه قدرت آن به حدی میرسد که تیری که به سمت آن شلیک میشود به عقب برگردد و بر کسی که آن را شلیک کرده است تأثیر بگذارد.»

١: كفر، عذاب قبر، آتش دوزخ، گناه و عواقب آن.

۲: فقر و قرضد آری.

۳: ظلم و صدمه زدن به خود.

(۴: حسادت و بخل.

۵: وسوسه های شیطانی، افراد شیطان صفت، جنیات، اضطراب، تشویش، غم، ترس و هراس.

(۶: سحر و جادو، تنبلی و به تعویق انداختن کارها.

۷: مشکلات غیرمترقبه و خواری دوران کهن سالی.

چه وقت اذکار را باید بخوانیم؟ اذکار صبح: بین فجر و طلوع آفتاب -اذکار شام: بین عصر و مغرب خوانده شود.